

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 5 Νοεμβρίου 2024, με την ακόλουθη σύνθεση: Βασιλική Ανδρεοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Βασιλική Σοφιανού και Χριστίνα Κούνα, Σύμβουλοι, Κυριακή Βλαχέα και Όλγα Βογιατζή (εισηγήτρια της υπόθεσης), Πάρεδροι, που μετέχουν με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Αντεπίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Ειρήνη Κατσοκέρη, κωλυομένου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας.

Γραμματέας: Σταυρούλα Κοιλάκου, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από [REDACTED] και με αριθμό καταχώρισης στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης [REDACTED] και με Α.Β.Δ. Ελεγκτικού Συνεδρίου [REDACTED] ανακοπή και τους επί αυτής, από 4.4.2024, πρόσθετους λόγους (Α.Β.Δ. [REDACTED]) του [REDACTED] του Σπυρίδωνος, κατοίκου Θεσσαλονίκης (οδός [REDACTED] περιοχή [REDACTED], ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Σπυρίδωνος Χριστοφορίδη (Α.Μ./Δ.Σ.Θ [REDACTED]).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που παραστάθηκε δια δηλώσεως του άρθρου 231 παρ.1 του ν.4700/2020 της Παρέδρου του ΝΣΚ Σοφίας Μπίκου.

Η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), νομίμως εκπροσωπούμενη από το Διοικητή αυτής, παραστάθηκε ομοίως δια

δηλώσεως του άρθρου 231 παρ. 1 του ν. 4700/2020 της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Σοφίας Μπίκου.

Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Ζ' Θεσσαλονίκης [ήδη Προϊστάμενος του Κέντρου Βεβαίωσης και Είσπραξης (ΚΕ.Β.ΕΙΣ.) Θεσσαλονίκης (βλ. την Δ.ΟΡΓ.Α1079613 ΕΞ 2023/2023 απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ, Β'4091/23.6.2023)] δεν εμφανίστηκε.

Με την ανακοπή και τους προσθέτους λόγους αυτής ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση: α) της υπ' αριθ. [REDACTED] (Γ.Χ.Κ. 1) πράξης ταμειακής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζ' Θεσσαλονίκης, β) της από [REDACTED] καρτέλας χρεών με τίτλο «Φορολογούμενοι με χρέη», γ) της από [REDACTED] Συγκεντρωτικής Εικόνας Ατομικών Οφειλών Εκτός Ρύθμισης, δ) της υπ' αριθ. [REDACTED] ατομικής ειδοποίησης χρεών του ίδιου ως άνω Προϊσταμένου, καθώς και ε) κάθε συναφούς πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του ανακόπτοντος, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της ανακοπής. Και

Την Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, η οποία πρότεινε την παραδοχή της ανακοπής.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη, σύμφωνα με το άρθρο 295 παρ.2 του ν. 4700/2020, μέσω της δημόσιας υπηρεσίας e:presence.gov.gr.

Αφού άκουσε την εισήγηση της Παρέδρου Όλγας Βογιατζή.

Μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου

Σκέφθηκε κατά το νόμο και

Αποφάσισε τα ακόλουθα:

1. Με την υπό κρίση ανακοπή, που παραπέμφθηκε στο Ελεγκτικό Συνέδριο με την [REDACTED] απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου

Θεσσαλονίκης (Τμήμα Δ' Μονομελές), ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση: α) της υπ' αριθ. [REDACTED] (Γ.Χ.Κ. 1) πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [REDACTED] Θεσσαλονίκης, με την οποία βεβαιώθηκε ταμειακώς σε βάρος του ανακόπτοντος το ποσό των 24.062,90 ευρώ, που αντιστοιχεί στο επιπλέον οφειλόμενο από αυτόν παράβολο, κατ' άρθρο 56 του π.δ/τος 774/1980, το οποίο καταλογίστηκε εις βάρος του με την [REDACTED] απόφαση του Ι Τμήματος λόγω απόρριψης της από [REDACTED] έφεσής του κατά της [REDACTED] απόφασης καταλογισμού της Οικονομικής Επιθεώρησης Υπολοίπου Κεντρικής Μακεδονίας, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 3 του ν. 4129/2013, β) της από [REDACTED] καρτέλας χρεών με τίτλο «Φορολογούμενοι με χρέη», γ) της από [REDACTED] Συγκεντρωτικής Εικόνας Ατομικών Οφειλών Εκτός Ρύθμισης, καθώς και δ) κάθε συναφούς πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης. Επίσης, με το δικόγραφο προσθέτων λόγων, που κατατέθηκε στο παρόν Δικαστήριο στις 4.4.2024 και κοινοποιήθηκε νομίμως στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. [REDACTED] Θεσσαλονίκης στις 22.4.2024 ως επισπεύδοντα την παρούσα εκτελεστική δίκη (βλ. την με αριθμό [REDACTED] από 22.4.2024 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Θεσσαλονίκης [REDACTED]), σύμφωνα με το άρθρο 115 παρ. 1 και 2 και το άρθρο 30 του ν. 4700/2020, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1 και 36 παρ. 1 του ν. 4389/2016 (Α' 94), ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση, πέραν των προαναφερθεισών προσβαλλόμενων με το κύριο δικόγραφο πράξεων, και της υπ' αριθμ. [REDACTED] ατομικής ειδοποίησης χρεών του ίδιου ως άνω Προϊσταμένου, με την οποία ενημερώθηκε περί της εις βάρος του βεβαίωσης. Εξάλλου, με τις με αρ. πρωτ. [REDACTED] απόψεις της Προϊσταμένης του ΚΕ.ΒΕΙΣ Θεσσαλονίκης, ζητείται η απόρριψη της ανακοπής και η καταψήφιση της δικαστικής του δαπάνης εις βάρος του ανακόπτοντος. Περαιτέρω, ο Προϊστάμενος της [REDACTED] Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, του οποίου τις αρμοδιότητες περί ταμειακής βεβαίωσης οφειλών

φορολογουμένων της χωρικής του αρμοδιότητας ασκεί πλέον η ως άνω Προϊσταμένη του ΚΕ.ΒΕΙΣ Θεσσαλονίκης [βλ. άρθρο μόνο παρ. Α.1. υποπαρ. (α) του Οργανισμού της ΑΑΔΕ, Β' 4091, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει], κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα να παραστεί στην παρούσα συζήτηση (βλ. την σχετική έκθεση επίδοσης και άρθρο 225 παρ.3 του ν.4700/2020).

2. Η ένδικη ανακοπή, για την οποία έχει καταβληθεί το προσήκον παράβολο (βλ. το Σειράς Α' με αριθμό [REDACTED] γραμματίο Παραβόλου Δημοσίου), ασκείται παραδεκτώς μόνο καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της υπ' αριθ. [REDACTED] πράξης ταμειακής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [REDACTED] Θεσσαλονίκης, διότι αυτή αποτελεί πράξη εκδιδόμενη στο πλαίσιο της διαδικασίας διοικητικής εκτέλεσης εις βάρος οφειλέτη του Δημοσίου και προσβάλλεται με ανακοπή, σύμφωνα με το άρθρο 217 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ., που εφαρμόζεται αναλογικά στην παρούσα δίκη, δυνάμει του ισχύσαντος - κατά τον κρίσιμο χρόνο άσκησης της κρινόμενης ανακοπής - άρθρου 123 του π.δ/τος 1225/1981 (Α' 304), όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3472/2006 (Α' 135). Αντιθέτως, απαραδέκτως ζητείται η ακύρωση της από [REDACTED] καρτέλας χρεών με τίτλο «Φορολογούμενοι με χρέη» και της από [REDACTED] Συγκεντρωτικής Εικόνας Ατομικών Οφειλών Εκτός Ρύθμισης, καθόσον δεν αποτελούν πράξεις εκτέλεσης, αλλά πληροφοριακά έγγραφα στερούμενα κατά τούτο εκτελεστού χαρακτήρα. Ομοίως, κατά το μέρος που ζητείται από τον ανακόπτοντα η ακύρωση κάθε συναφούς πράξης ή παράλειψης, η υπό κρίση ανακοπή είναι απορριπτέα ως αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης (ΕλΣυν Πρώτο Τμ. 1017/2024, 863/2023, 1467/2021). Τέλος, απαραδέκτως πλήττεται το πρώτον με το δικόγραφο προσθέτων λόγων η υπ' αριθμ. [REDACTED] ατομική ειδοποίηση χρεών του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ζ' Θεσσαλονίκης, προεχόντως διότι στο πλαίσιο της δίκης περί την εκτέλεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου η εν λόγω ειδοποίηση συνιστά

έγγραφο πληροφοριακού χαρακτήρα (άρθρο 142 παρ.2 ν.4700/2020, που ισχύει κατά το χρόνο κατάθεσης των προσθέτων λόγων) με το οποίο απλώς σκοπείται η ενημέρωση του διοικουμένου για το ύψος των οφειλών του καλουμένου αυτού προς οικειοθελή καταβολή του βεβαιωθέντος ποσού και, κατά τούτο, στερείται εκτελεσιτότητας (ΕλΣυν Πρώτο Τμ. 1017, 247/2024, 2066/2021, Τμ. IV 1031/2020) και, σε κάθε περίπτωση, διότι το αντικείμενο της δίκης επί ανακοπής προσδιορίζεται μόνο από το κύριο δικόγραφο και δεν μπορεί να διευρυνθεί με αυτό των προσθέτων λόγων (πρβλ. ΣτΕ 2066/2019, 4028/2014, 1164/2017 Ολ, ΔΠρΑθ 2647/2023).

3. Το π.δ. 1225/1981 «περί εκτελέσεως των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων» (Α' 304), το οποίο ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ήτοι πριν από την κατάργησή του με το άρθρο 355 του ν. 4700/2020 (Α'127), ορίζει στο άρθρο 2 ότι «Την δικαιοδοσίαν ασκεί το Ελεγκτικόν Συνέδριον δια της Ολομελείας, των Τμημάτων και του Κλιμακίου αυτού» και στο άρθρο 91 ότι «Αι οριστικά αποφάσεις των Τμημάτων, αι μη υποκείμεναι εις ανακοπήν, είναι τελεσίδικοι και αποτελούν δεδικασμένον» (βλ. ήδη άρθρο 303 παρ.1 του ήδη ισχύοντος ν. 4700/2020, Α'127). Ωσαύτως, στο άρθρο 79 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο (ΚΝΕΣ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 (Α' 52, έναρξη ισχύος από 26.2.2013) και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι «1. Οι οριστικές αποφάσεις των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι εκτελεστές. 2. Τα ποσά που καταλογίζονται με αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων» (βλ. ήδη άρθρο 302 ν. 4700/2020, βλ. και ομοίου περιεχομένου διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 199 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας). Εξάλλου, ο Κώδικας Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974, Α' 90), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, ήτοι μετά την αντικατάστασή του με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 7 του ν. 4224/2013 (Α' 288), όριζε, στις

παραγράφους 1 έως 3 του άρθρου 2, ότι «1. (...) η είσπραξη των δημοσίων εσόδων ανήκει στην αρμοδιότητα της Φορολογικής Διοίκησης και των λοιπών οργάνων που ορίζονται με ειδικές διατάξεις για το σκοπό αυτόν (...). 2. Για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων απαιτείται νόμιμος τίτλος. (...), νόμιμο τίτλο αποτελούν: α) (...). β) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται η οφειλή. (...). 3. Η είσπραξη στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου πραγματοποιείται από τη Φορολογική Διοίκηση μετά την καταχώριση των στοιχείων του νόμιμου τίτλου στα βιβλία εισπρακτέων εσόδων, είτε κατόπιν αποστολής στη Φορολογική Διοίκηση χρηματικού καταλόγου από την αρχή που απέκτησε το νόμιμο τίτλο είτε με βάση μόνο το νόμιμο τίτλο εφόσον αυτός έχει περιέλθει με οποιονδήποτε τρόπο στη Φορολογική Διοίκηση. (...)». Περαιτέρω, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97) και εφαρμόζεται αναλογικώς στην παρούσα δίκη ως εκ του χρόνου άσκησης του ενδίκου βοηθήματος της ανακοπής (21.2.2017), σύμφωνα με το άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3472/2006 (Α' 135), ορίζει στο άρθρο 217 παρ. 1, ότι «Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) (...)», στο άρθρο 224 ότι «1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της. 2. (...) 3. Κατά τον έλεγχο του κύρους των προσβαλλόμενων με την ανακοπή πράξεων της εκτέλεσης, δεν επιτρέπεται ο παρεμπίπτων έλεγχος της νομιμότητας προηγούμενων πράξεων της εκτέλεσης. 4. Στην περίπτωση της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης, επιτρέπεται ο παρεμπίπτων έλεγχος, κατά το νόμο και τα πράγματα, του τίτλου βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχό του κατά

το νόμο και την ουσία ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδικασμένο» και στο άρθρο 225 ότι «Το δικαστήριο, αν διαπιστώσει παράβαση νόμου ή ουσιαστικές πλημμέλειες της προσβαλλόμενης πράξης, προβαίνει στην ολική ή μερική ακύρωση ή στην τροποποίησή της. (...)».

4. Από το συνδυασμό των παρατεθεισών στην προηγούμενη σκέψη διατάξεων, συνάγονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: Οι οριστικές δικαστικές αποφάσεις των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με τις οποίες τέμνεται η διαφορά, είναι τελεσίδικες και παράγουν δεδικασμένο. Στην ειδικότερη περίπτωση, κατά την οποία με τελεσίδικη απόφαση καταλογίζονται/καταψηφίζονται υπέρ του Δημοσίου χρηματικά ποσά σύμφωνα με τις οικείες δικονομικές διατάξεις, όπως ενδεικτικά το επιπλέον οφειλόμενο αναλογικό παράβολο στις περιπτώσεις που το ύψος αυτού υπερβαίνει τα 1.500 ευρώ, κατά τα προβλεπόμενα στη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 3 του προαναφερθέντος π.δ/τος 774/1980 (βλ. ήδη άρθρο 309 παρ. 2 ν. 4700/2020), η απόφαση αυτή είναι άμεση εκτελεστή, αποτελεί δε νόμιμο τίτλο κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ. 2β του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε), ως δημόσιο έγγραφο από το οποίο αποδεικνύεται η οφειλή, τα δε ποσά που καταλογίζονται με αυτήν εισπράττονται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ (βλ. άρθρο 79 ν. 4129/2013, έναρξη ισχύος από 26.2.2013). Περαιτέρω, το Ελεγκτικό Συνέδριο κατά την εξέταση ανακοπής (άρθρα 217 επ. ΚΔΔ) κατά πράξης της διαδικασίας διοικητικής εκτέλεσης δεν δύναται να ελέγξει παρεμπιπτόντως το κύρος του νόμιμου τίτλου ή άλλης προγενέστερης πράξης εκτέλεσης. Μόνο στην περίπτωση της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης επιτρέπεται να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως κατά τον νόμο και τα πράγματα ο τίτλος βάσει του οποίου έγινε η ταμειακή βεβαίωση, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχο του κατά τον νόμο και την ουσία και δεν υπάρχει δεδικασμένο από τελεσίδικη δικαστική απόφαση. Εξάλλου, όταν ο νόμιμος τίτλος, δυνάμει του οποίου

επισπεύδεται η εκτέλεση, είναι δικαστική απόφαση εξοπλισμένη με δύναμη δεδικασμένου, για τη δημιουργία του οποίου έχει ασκηθεί το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας ως απόρροια της αρχής του κράτους δικαίου (άρθρο 20 παρ.1 του ισχύοντος Συντάγματος και άρθρο 6 παρ.1 της Ε.Σ.Δ.Α.), δεν είναι επιτρεπτή η εξέταση παρεμπιπτόντως, επ' ευκαιρία της εκδίκασης του ενδίκου βοηθήματος της ανακοπής, λόγων που πλήττουν τη βασιμότητα των νομικών και ουσιαστικών κρίσεων του τελεσίδικου νόμιμου τίτλου (απόφασης), πρωτίστως διότι η ανακοπή δεν συνιστά ένδικο μέσο δυνάμενο να πλήξει το εξοπλισμένο, με δύναμη δεδικασμένου, νόμο ή κατ' ουσίαν βάσιμο της απαίτησης (πρβλ. ΕλΣυν VII Τμ. 1782/2016). Τέλος, προϋπόθεση της επίσπευσης διοικητικής εκτέλεσης για την είσπραξη δημοσίων εσόδων και, επομένως, της σχετικής ταμειακής βεβαίωσης χρέους συνιστά η ύπαρξη νόμιμου τίτλου. Η ακύρωση (ολική ή μερική) του νομίμου τίτλου, με συνέπεια την εκ του διαπλαστικού αποτελέσματος της τελευταίας εξαφάνιση ή μεταρρύθμισή του από τον χρόνο της εκδόσεώς του, καθιστά ακυρωτέα αντίστοιχα και την πράξη ταμειακής βεβαίωσης στην έκταση που στερείται πλέον του νομίμου ερείσματός της (βλ. ΕλΣυν 842/2011 Ολ., 1325, 381/2017, 152/2016, 1227/2014, 1214/2014, 3228/2011 κ.α.). Η διαπίστωση της συνδρομής του λόγου αυτού ακυρώσεως της ταμειακής βεβαίωσης, που εμπίπτει στην ειδικότερη μορφή της παράβασης νόμου, εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο ως αναγόμενος στη νόμιμη βάση της, κατά την έννοια του άρθρου 225 του Κ.Δ.Δ., και έχει ως συνέπεια την εν όλω ή εν μέρει παραδοχή του ενδίκου βοηθήματος της ανακοπής (βλ. ΕλΣυν Πρώτο Τμ. 788/2024, 1217/2023, Δεύτερο Τμ. 1986/2022, σκ. 2 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

5. Στην υπό κρίση υπόθεση, από το σύνολο των στοιχείων της δικογραφίας και κατά τα γνωστά στο Δικαστήριο από προηγούμενη δικαστική του ενέργεια, αποδεικνύονται τα εξής: Ο ανακόπτων, συνταξιούχος του Δημοσίου, διετέλεσε αναπληρωτής Προϊστάμενος της

ΔΟΥ ΦΑΕ Θεσσαλονίκης και άσκησε τα καθήκοντα του Προϊσταμένου της εν λόγω ΔΟΥ από τον Αύγουστο του έτους [REDACTED] έως τον Ιούνιο του έτους [REDACTED]. Με την [REDACTED] απόφαση καταλογισμού της Οικονομικής Επιθεώρησης Υπολοίπου Κεντρικής Μακεδονίας καταλογίστηκε σε βάρος του, εις ολόκληρον μετ' άλλων συνευθυνόμενων υπαλλήλων της ΔΟΥ ΦΑΕ, το ποσό των 2.556.290,85 ευρώ, που αντιστοιχεί σε ισόποσο έλλειμμα που εφέρετο ότι προκάλεσε στην εν λόγω Δ.Ο.Υ. κατά το χρονικό διάστημα από [REDACTED] έως [REDACTED], λόγω της αχρεώστητης επιστροφής ΦΠΑ σε ανώνυμη εταιρία. Η από [REDACTED] έφεση που άσκησε ο ανακόπτων κατά της ανωτέρω απόφασης καταλογισμού απορρίφθηκε με την [REDACTED] απόφαση του Ι Τμήματος του Δικαστηρίου. Με την ίδια δε απόφαση, λόγω της απόρριψης της έφεσης, καταλογίστηκε εις βάρος του το επιπλέον, ήτοι πέραν του ήδη καταβληθέντος παραβόλου ύψους 1.500 ευρώ, οφειλόμενο παράβολο συνολικού ύψους 24.062,90 ευρώ, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 3 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο (1% επί του αντικειμένου της διαφοράς). Κατόπιν αυτού με την υπ' αριθ. [REDACTED] πράξη ταμειακής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [REDACTED] Θεσσαλονίκης βεβαιώθηκε σε βάρος του ανακόπτοντος το ως άνω ποσό (24.062,90 ευρώ). Μετά την διενεργηθείσα ως άνω και ήδη προσβαλλόμενη ταμειακή βεβαίωση δημοσιεύθηκε η [REDACTED] απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία, αφού απορρίφθηκαν συλλήβδην οι προβληθέντες λόγοι αναίρεσης που αφορούσαν στην έλλειψη δημοσιολογιστικής ευθύνης του ως συνευθυνόμενου, στην παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας, στη δέσμευση του δικαστηρίου από αμετάκλητη αθωωτική απόφαση και στην παραγραφή του προς καταλογισμό δικαιώματος του Δημοσίου, αναιρέθηκε εν όλω η απορριπτική ως άνω απόφαση του Ι Τμήματος λόγω εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής στην περίπτωση του της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 Συντάγματος). Μετά την αναίρεση της απόφασης, η Ολομέλεια,

διακρατώντας την έφεση και δικάζοντάς την κατ' ουσία (άρθρο 176 παρ. 2 του ν. 4700/2020), έκρινε ότι ο εις βάρος του καταλογισμός με ποσό που υπερβαίνει το 20% του διαπιστωθέντος ελλείμματος διαρρηγγύνει τη δίκαιη ισορροπία μεταξύ του σκοπού που επιδιώκεται με τον καταλογισμό και των περιουσιακών δικαιωμάτων του καταλογιζόμενου, και, για τον λόγο αυτό, κατά μερική παραδοχή της έφεσης, περιόρισε τον καταλογισμό στο ποσό των 511.258,17 ευρώ, που αντιστοιχεί στο 20% του καταλογισθέντος ελλείμματος. Λόγω δε της μερικής παραδοχής της έφεσης (βλ. σκέψη 58 αυτής και διατακτικό), με την απόφαση διατάχθηκε η απόδοση στον τότε εκκαλούντα (ήδη ανακόπτοντα) του ημίσεος του κατατεθέντος για την άσκησή της παραβόλου, σύμφωνα με το άρθρο 310 του ν. 4700/2020.

6. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 4 της παρούσας, το Δικαστήριο κρίνει ότι μετά την αναίρεση της [REDACTED] απόφασης του Ι Τμήματος, που αποτέλεσε το νόμιμο έρεισμα της πληττόμενης ταμειακής βεβαίωσης, εξαφανίστηκε εξυπαρχής και η περιεχόμενη σε αυτήν διάταξη περί καταλογισμού του επιπλέον οφειλόμενου παραβόλου. Εξάλλου, η Ολομέλεια, διακρατώντας την έφεση και εκδικάζοντας αυτήν κατ' ουσίαν, ήχθη στη μερική παραδοχή της περιορίζοντας τον επιβληθέντα καταλογισμό στο 20% του αρχικού ποσού και διατάσσοντας περαιτέρω την επιστροφή του ημίσεος του καταβληθέντος παραβόλου των 1.500 ευρώ στον ήδη ανακόπτοντα. Εκ της αδιάσπικτης αυτής διατύπωσης της [REDACTED] απόφασης της Ολομέλειας, που διέταξε την απόδοση του «καταβληθέντος» και όχι του «βεβαιωθέντος» παραβόλου στον τότε εκκαλούντα, δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία περί του ότι η Ολομέλεια διέλαβε σαφή κρίση ως προς το ότι το τελικώς οφειλόμενο παράβολο έφεσης είναι αυτό των 750 ευρώ, το οποίο ο ήδη ανακόπτων έχει καταβάλει από τον χρόνο ασκήσεως της έφεσής του και ότι, συνακόλουθα, ο τελευταίος απηλλάγη από την υποχρέωση καταβολής του υπολοίπου αυτού. Εκ τούτων έπεται, κατά νομική και λογική ακολουθία, ότι

δεν υφίσταται πλέον νόμιμος τίτλος βεβαίωσης του καταλογισθέντος παραβόλου και, συνεπώς, η ανακοπτόμενη πράξη ταμειακής βεβαίωσης απώλεσε αναδρομικώς το νόμιμο έρεισμά της. Για τον λόγο δε αυτό, που προβάλλεται παραδεκτώς με το δικόγραφο προσθέτων λόγων και σε κάθε περίπτωση εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο ως αναγόμενος στη νόμιμη βάση της προσβαλλόμενης πράξης (ΕλΣυν Πρώτο Τμ. 1217/2023), πρέπει η ένδικη ανακοπή να γίνει δεκτή, παρελκούσης ως αλυσιτελούς της εξέτασης των λοιπών προβαλλόμενων λόγων.

7. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η ένδικη ανακοπή, όπως συμπληρώθηκε με το από [REDACTED] δικόγραφο προσθέτων λόγων, να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η πληττόμενη υπ' αριθ. [REDACTED] (Γ.Χ.Κ. 1) πράξη ταμειακής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [REDACTED] Θεσσαλονίκης και να αποδοθεί στον ανακόπτοντα τα καταβληθέν για τη άσκηση της ανακοπής παράβολο (άρθρο 310 παρ. 1 του ν. 4700/2020). Τέλος, εκτιμωμένων των περιστάσεων, πρέπει να απαλλαγεί το Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη του ανακόπτοντος (άρθρο 314 παρ.3 εδ. β' ν 4700/2020).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται την ανακοπή κατά της υπ' αριθ. [REDACTED] (Γ.Χ.Κ. 1) πράξης ταμειακής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [REDACTED] Θεσσαλονίκης.

Ακυρώνει την πράξη αυτή.

Διατάσσει την απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου στον ανακόπτοντα.

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη του ανακόπτοντος.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε, στις 11 Φεβρουαρίου 2025, μέσω τηλεδιάσκεψης (βλ. άρθρο 295 παρ. 2 του ν. 4700/2020).

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ
ΟΛΓΑ ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΙΛΑΚΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Πρώτου Τμήματος στις 24.6.2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΙΛΑΚΟΥ